

پیمان فخری: ویروس کرونا تا نخواهد، نمی رود
نمی دانم چطور و کجا مبتلا شدم

مصاحبه

پیمان فخری که حدود یک ماه قبل به کرونا مبتلا شد، با حضورش در انتخابات کمیسیون ورزشکاران به عنوان نماینده کمیته، نشان داد که بهبود پیدا کرده اما با این حال ترجیح داد که مدتی دور باشد.

او حالا و با گذشت یک هفته ای از برپایی انتخابات کمیسیون ورزشکاران درباره شرایطش و روزهایی که سپری کرده، توضیح می دهد. سرمربی تیم ملی شمشیربازی می گوید: «داستان این دوره سخت از حالت های کوفتگی و بدحالی شروع شد که احساس می کردم.

از همانجا خودم به ابتلا به ویروس کرونا مشکوک شدم و به همین دلیل خود را ۵ روز قرنطینه کردم اما موضوع خیلی جدی تر از این بود که با قرنطینه و رعایت چارچوب های آن حل شود. در دوره قرنطینه وضعیت عمومی ام بهتر که نشد هیچ، روزه روز بدتر هم شد به طوری که اکسیژن خونم به شدت افت کرده بود.

به همین دلیل به بیمارستان منتقل شدم تا روند درمانم زیر نظر متخصصان پیگیری شود.»

رئیس مرکز نظارت بر تیم های ملی کمیته ملی المپیک ادامه داد: «ابتدا در بیمارستان طالقانی بستری شدم اما به خاطر شدت بیماری و اینکه ریه ام را کاملاً درگیر کرده بود، نیاز بود که روند درمانم در بیمارستان مسیح دانشوری دنبال شود.

با پیگیری های شخص وزیر ورزش و البته رئیس کمیته ملی المپیک و معاون ورزش قهرمانی این انتقال صورت گرفت. جا دارد از آقایان سلطانی فر، صالحی امیری و علی نژاد به خاطر پیگیری هایی که در این زمینه داشتند، تشکر کنم.»

فخری با بیان اینکه دوره درمانم در این بیمارستان شش روز ادامه داشت، تأکید کرد: «به جرأت می گویم بدترین شرایط ممکن را داشتم.

به لحاظ جسمانی به قدری ضعیف و بی حال بودم که عملاً هیچ حسی از درد و شرایط اطراف نداشتم. در این دوره بیماری ۶ کیلو کاهش وزن داشتم.»

فخری با یادآوری اینکه بعد از تست مجدد کرونا منفی بودن نتیجه آن بازگشت به کار داشت، ادامه داد: «دوره بیماری را پشت سر گذاشتم اما به صورت صد در صد به شرایط عادی بازنگشتم.

به لحاظ جسمانی هنوز وضعیت خوبی ندارم. در انتخابات کمیسیون ورزشکاران هم صرفاً برای اینکه ناظر بودم، شرکت کردم.

در کل روزی ۶-۵ ساعت بیشتر در محل کار نیستم چون حس می کنم هنوز آثار بیماری و بدحالی ناشی از آن را دارم.»

رئیس مرکز نظارت بر تیم های ملی کمیته ملی المپیک در بخش دیگری از صحبت هایش گفت: «پیش از این هم تأکید داشتم که نیازی به عجله برای شروع اردوها و تمرینات ورزشکاران و حتی المپین ها نیست. الان که خودم تجربه درگیری با این بیماری و سختی های آن را دارم بیشتر روی این موضوع تأکید دارم. زمانی می گفتیم برگزاری اردو و تمرین سلامت ورزشکار را به خطر می اندازد اما الان انجام این اقدام سلامت کل جامعه را تهدید می کند چرا که ممکن است یک ورزشکار در اثر حضور در اردو و جریان تمرینات ناقل ویروس شود.»

او در بخش دیگری از این گفت و گو با تأکید بر رعایت پروتکل های بهداشتی ادامه داد: «اگر تمام سختی های رعایت پروتکل های بهداشتی را تحمل کنیم بهتر از این است که به جنگ این ویروس برویم.

البته که شخصاً همه موارد را رعایت می کردم اما نمی دانم کجا و چطور به کرونا مبتلا شدم. این ویروس شکست دادنی نیست. به نظرم تا خودش نخواهد، از بدن فرد مبتلا خارج نمی شود.»

علیرضا استکی: همه به جز ما شروع کرده اند

با چهار ماه تمرین نمی شود به مسابقه رفت

شکل نیست که بتوان در چهار ماه بوکسور یا هر ورزشکار دیگری را که تقریباً یک سال بدنش خواب بوده را آماده مسابقه کرد. ضمن اینکه اگر همه دنیا این وضعیت را داشتند باز هم قابل قبول بود اما الان فقط برای ایران این شرایط وجود دارد. ضمن اینکه در خود ایران و در همین شمال تهران هم باشگاه های بوکس در حال فعالیت هستند! نمی شود که باشگاه ها کار کنند و بعد بگویند اردوی تیم ملی تعطیل.

البته امکان برگزاری اردوها در قرنطینه وجود دارد. بله وجود دارد اما هزینه بر است. نیاز به پزشک و آزمایش متعدد از نفرات دعوت شده به اردو وجود دارد که ظاهراً ورزش ایران توان پرداخت چنین هزینه ای را ندارد. حتماً کشورهای دیگر که برنامه های آماده سازی خود را شروع کردند، این کارها را انجام می دهند.

وضعیت مالی فدراسیون شما هم نباید خوب باشد؟
خب فدراسیون بوکس، فدراسیون پولرداری نیست. طبیعی است که الان در این وضعیت که همه در شرایط سختی قرار دارند این فدراسیون هم اوضاع مناسبی نداشته باشد اما تا به امروز تقریباً برنامه های ما انجام شده و این جای تقدیر دارد.

در این چند ماه حقوق شماها از سوی فدراسیون پرداخت شده؟

من از فدراسیون بوکس حقوق نمی گیرم. از ابتدا هم گفتم که نمی گیرم و خواستم حقوقی که می خواستند برای من در نظر بگیرند را به بوکسورها پرداخت کنند. به هر حال فدراسیون بوکس از ابتدا هم به لحاظ مالی خیلی شرایط خوبی نداشته و با سختی و تلاش زیاد امورات خود را می گذراند.

چقدر به موفقیت در گزینشی فرانسه امید دارید؟
ببینید تیم خیلی خوبی داشتیم. در اردن سه سهمیه گرفتیم و واقعاً در دو وزن هم می توانستیم بگیریم. در یک وزن حق مان را خوردند و در یک وزن هم نتوانستیم خوب کار کنیم. حالا در فرانسه دو سهمیه دیگر را می توانیم بگیریم که امیدوارم این اتفاق رخ بدهد اما متأسفانه تعطیلی های بلندمدت بدجوری تیم را تحت فشار قرار داده اما امید دارم که با برنامه ریزی بهتر بتوانیم این کار بزرگ را انجام بدهیم.

وضعیت احسان روزبهانی به چه شکل است؟
احسان در این یک سال اخیر نزدیک به ۱۰ مسابقه بین المللی را پشت سر گذاشته که فقط دو باخت داشته. او تنها بوکسور ایران قبل و بعد از انقلاب است که کمربند حرفه ای را به دست آورده اما حیف شد که در اردن نتوانست به سهمیه المپیک برسد. او در اردن در ۸۱ کیلوگرم مسابقه داد و حالا به ۹۱ کیلوگرم می رود و امیدوارم که بتواند در ۹۱ کیلوگرم شرایط حضور در مسابقات گزینشی را به دست بیاورد.

تابستان است و این امکان وجود دارد که بخش زیادی از تمرینات و مسابقات را در فضای باز انجام بدهیم. حتی برای برگزاری اردوها هم می توان با نفرات کمتر اردو را در سالن برگزار کرد اما متأسفانه فعلاً دستور این است که تعطیل کنیم و همین برای ما کمی دردسرساز شده است.

سالن تمرین خوبی هم در اختیار شما قرار گرفته است.

بله خدا را شکر با نظر مسئولان سالن شماره ۹ در مجموعه ورزشی انقلاب بین ما و فدراسیون کاراته تقسیم شد که مجموعه بسیار خوبی است و از این بابت خیال مان راحت شد که حداقل یک جای ثابت برای تمرین کردن داریم.

خب چرا درباره برگزاری مسابقات در فضای باز و اردوها با تعداد نفرات کم در سالن پیشنهاد ندادید؟

اتفاقاً با آقای علی نژاد در این باره صحبت کردم اما نظر دیگری داشت و معتقد بود که به طور کلی ۴ ماه اردو برای تیم ما کافی است و با توجه به اینکه مسابقات گزینشی اردیبهشت برگزار می شود، بنابراین هنوز زمان زیادی داریم و نباید عجله کنیم.

اگر همه کشورها این وضعیت را داشتند مشکلی نبود اما الان تقریباً فقط ما هستیم که داریم با این شرایط تمرین می کنیم

که این حرف را هم شما قبول ندارید؟
خب این نشدنی است واقعاً. بوکس با سایر رشته های رزمی و حتی کشتی فرق دارد. یک بوکسور باید ۲۰ روز مسابقه بدهد و باید برای این ۲۰ روز مهیا شود. نتواند و یا کشتی صبح مسابقات خود را در المپیک شروع می کنند و بعد از ظهر قهرمان می شوند و یا نهایتاً فردای آن روز مسابقات شان تمام می شود اما در بوکس هر روز یک دور مسابقه برگزار می شود. به همین دلیل بدن یک بوکسور باید شلاق بخورد و با آمادگی جسمانی کامل به مسابقات برسد.

البته این پیشنهاد به سایر رشته ها هم داده شده. خب امکانش واقعاً نیست. برنامه آماده سازی به این

مصاحبه

محسن وظیفه

ادامه تعطیلی برنامه آماده سازی و مسابقات ورزش های انفرادی باعث نگرانی برخی از رشته ها شده است. یکی از این رشته ها بوکس است که باید خودش را برای مسابقات گزینشی آماده کند اما هنوز خبری از شروع اردوها نیست. البته علیرضا استکی سرمربی تیم ملی بوکس می گوید تمرینات بوکسورهای خود در دو وزن را برای حضور در گزینشی جهانی بوکس برای حضور در المپیک زیر نظر دارد اما آیا این وضعیت برای حضور در این مسابقات کافی است؟ این اتفاق در حالی است که شنیده ها حکایت از شروع فعالیت بسیاری از کشورها در بوکس دارد موضوعی که نگرانی ها را بیشتر هم می کند. سرمربی تیم ملی بوکس البته برای خروج از این وضعیت پیشنهادات خوبی هم دارد و معتقد است که می توان برخی از مسابقات و اردوها را در فضای باز انجام داد و از رقبای جانمانند.

آقای استکی از برنامه های تمرینی بوکس چه خبر؟

فعلاً که خبری نیست. همه چیز تعطیل شده و ما هنوز مجبور هستیم که از طریق فضای مجازی اردوها و تمرینات را پیگیری کنیم.

یعنی تمام تیم شما به طور مجازی در حال پیگیری تمرینات هستند؟

تمام تیم که نه فقط نفراتی که باید به مسابقات گزینشی فرانسه اعزام شوند را به طور مجازی برنامه دادیم و در حال تمرین طبق برنامه ای که ما برای آنها ارسال کردیم، هستند.

و این باعث نگرانی شما شده است؟
خب اگر همه کشورها این وضعیت را داشتند مشکلی نبود اما الان تقریباً فقط ما هستیم که داریم با این شرایط تمرین می کنیم.

یعنی کشورهای دیگر در حال برگزاری اردوها و مسابقات خود هستند؟

بر اساس شنیده های من کشورهای هند، قزاقستان، ازبکستان و بلغارستان از جمله کشورهایی هستند که تمرینات خود را شروع کرده اند. حتی بلغارستان مسابقات قهرمانی کشور خود را برگزار کرد که فیلم این مسابقات را در فضای مجازی برای من فرستادند. این یعنی اگر اردوها ما شروع نشود از رقبای خود عقب می مانیم و این نگران کننده است.

یعنی هیچ راهی برای شروع اردوهای شما وجود ندارد؟

چرا، به نظرم راه های زیادی وجود دارد. الان فصل